que recepta ē sed tuā manū fugere ĩpossibile ē
Postq̃ spūssanct⁹ declarauit diuersitatē inter
punitiões duas quaꝝ vna est: q exterminauit
egyptios ⁊ altera q puniuit hebreos: qꝛ decla
rauit quō miraculose ꝓuidit hebreis de reme
dio quo sanarēt̃ ĩ deserto: vicꝫ de serpēte eneo
In ista pte istoꝝ miraculoꝝ oĩm deo attribuit
auctoritatē. Et circa hoc tria facit. Naꝫ primo
deo attribuit puniēdi oĩmodā potestatē. Se-
cūdo attribuit homini delinquēdi spōtaneam
fatuitatē. Tertio ab hoĩe excludit ĩpune eua-
dēdi liberā facultatē. secūda ps ibi. Hō autem
occidit. tertia ibi. Sed tuā manū. Circa primū
duo facit. Unū ē q de⁹ hꝫ ptātem vite ⁊ mortl
qꝛ in ipo ē ptās vitā auferendi: cōseruādi ⁊ af-
ferendi. Secūdū ē q ipe pōt hoĩes deducere p
afflictiões intrinsecas vsq; ad portas mortis:
⁊ iterū ad vitā ⁊ salutē reparare: ergo in ipo ē
oĩpotētia puniendi. Porte mortis sūt graues
infirmitates ⁊ tribulatiões p quas hoĩes mori
unt̃. Ad egrediendū p portas debem⁹ nos sp
parare. Unde Seneca epl'a. lvj. Uenientē mor
tem nemo hilaris accipit nisi q se ad illā diu cō
posuit. Hassus ait tā stultū eē qui mortē time-
at q̃ qui senectutē. Nā quēadmodū senectus
adolescentiā sequit̃: ita mors senectutē. Uiue
re nesciuit: qui mori nō vult. vita cū acceptiōe
mortis data ē. Ad hāc itur: quā ideo timere de
mētis ē. qꝛ certa expectāt̃ dubia metuunt̃. q̃s
queri pōt in ea cōditiōe se eē in qua nemo nō
est. Prima aūt ps eq̃tatis ē equalitas. Hec Se
A neca. ⁊ vult dicere q iniquus est q̄ ꝯtra mortē
murmurat cū oēm hominem mori oporteat.
Secūdo attribuit homini spōtaneā fatuitateꝫ
delinquēdi. Et circa hoc tria facit. Primo dic̄
q homo sibiipsi infligit triplicē mortē: vicꝫ cul
pe nature ⁊ gehēne. Quātū ad mortem culpe
dicit. Homo aūt occidit p maliciā aĩam suā. q̃-
tum ad mortē nature dicit. Cū exierit spūs in
die mortis: nō reuertet̃ ad p̄sentē vitam natu-
raliter. quātuꝫ ad mortem gehēne subdit: nec
reuocabit aĩam: q̄ recepta est supple ĩ inferno.
Job. vij. Sicut ꝯsumit̃ nubes ⁊ ptransit: sic q̄
descēdit ad infernos nō ascēdet. Tertio exclu
dit ab hoĩe ĩpune euadēdi liberā facultatē. Et
q̃tū ad hoc subinfert̃. Sꝫ manū tuā effugere
ĩpossibile ē: qꝛ sic nec celum effugere potes: sic
etiā nec manū dei. nā si ad occidētē ierl ab oriē
te fugiēdo: celū sup te extēsū ē. si ab aq̄lone ad
austrū sp a celo ꝯtineris sic auis ĩ cauea ⁊ effu
gere nō potes. Eodē mō si fugis deū placatū
accedis ad deū iratū. q̄cūq; verteris sp in mā̄u
dei eris: vel puniēte ꝓ delicto: vel premiāte ꝓ
merito. vñ bñ poeta dixit. Quo fugl Euchiliō
q̄scūq; accesseris oras. Sub Joue sp eris. An
B nescis lōgis regi b⁹ eē man⁹. Hō q̄dē occidit p
maliciā. ¶ Nota q multa mala facit malicia.
Est eni recte rōnis subuersiua. hūane ꝯuersa-
tiōis turbatiua. ⁊ in ꝓpriū auctoreꝫ reflexiua.
Sciēdū etiā q malicia radicata facit hoĩeꝫ ma-
le eligere. ⁊ corrūpit bonā estimationē ⁊ verā
de reb⁹: sic dicit Aris. vij. ethi. Hec ē rō q̄re ma
liciosi cū sint int̃ mille prudētes frequēter fal-
lunt̃ vt ceci. Sap. ij. Excecauit eos malicia eo-
rū. Uñ Chrys. sup. ij. cap. Matth. ondit q̄mō
malicia herodis fecit eum eē stultum q̄si nite-
bat̃ occidere xp̄ꝫ: ⁊ dicit sic. Cōsidera hic stulti
ciā mixtā dolo tyrāni. aut enim herodes credi
dit scripturis aut nō. Si nō credidit: q̄d inter-
rogabat scp̄turas: q̄s credit vaniloq̄s? Si cre
didit estimās ꝓphetiā etiā ĩmobilē: quō q̄ spe
rabat illū regē posse interficere quē futuꝝ di-
cebāt scripture? Nā si ꝓphetie credidit: planū
erat ipm aduersus impossibilia conari. Si nō
credidit: tūc nec sibi timere debuit nec puero ĩ
sidiari. Rñdet Chrys. Pia sel' malignitate ca-
pta stultior cūctis efficit̃. Tale eni ē vitiū mali-
gnitatl vt a nullo plerūq; ĩpulsa seipaꝫ p̄cipitet
⁊ sepe absq; effectu opis erūnosa: ĩpossibilia
conat̃ efficere. hec Chrys. Quāuis aūt ĩ vtro-
q; sexu multa sit malicia: callidior tñ ⁊ cōmuni
or in sexu feminio repit̃. Juxta illō Ecci. xxv.
Breuis ē oĩs malicia sup maliciā mulierl: sors
peccatoꝝ cadet sup illā. vñ in eodē cap'lo pau-
loante cōparat eā trib⁹ bestijs multū nociuis
⁊ tñ dicit eā in malicia oĩs excellere. Cōparat
eā colubro leoni ⁊ draconi. De colubro dic̄ sic
Nō ē caput nequi⁹ sup caput colubri: ⁊ nō est
ira sup irā mulieris. De leone ⁊ dracone dicit
sic. Cōmorari leoni ⁊ draconi placebit: q̃ habi
tare cū muliere neq̃: ⁊ subintellige magl. Cō-
patur q colubro q̄druplici rōne. Naꝫ coluber
dr̄ q̄si colēs vmbras. ⁊ mulier vmbras pl⁹ dili-
git q̃ lucē. Scd̄o coluber totū venenū hꝫ in ca
pite ⁊ mulier ornatū p̄cipuū in velis: coronis
gēmis ⁊ vnguētis in capite suo portat vt ocu-
los intuentiū valeat intoxicare. Tertio colu-
ber totū venenū suuꝫ colligit in fauces: vt per
eos effundat: ⁊ mala mulier os ⁊ fauces totaꝫ
maliciā suā mētiēdo cōtēdēdo detrahēdo effū
dit ¶ Quarto coluber sibilat vt noceat: mala
mulier cātādo: adulādo mirabilit̃ m'ltos fallit
Uñ Aug⁹. de singularitate cle. ca. viij. Hoc ve
nenosius ē sup cūcta. qō psallē delectat̃ cui⁹ cā
tu ē tolerabili⁹ audire basiliscū sibulātē. Scd̄o
ꝯpat̃ leoni ꝓpt̃ tria: ꝓpt̃ iracūdiā qꝛ sic leo sine
vīdicta placari ñ pōt: sic nec mulier. Ecci. xxv.
Nō ē ira sup irā mulieris. Scd̄o si leonis ossa
ad inuicē collidant̃ causant ignē. eodē mō mu
lierū v̄ba cōfabulatiões ⁊ colloq̄a: q̃tūcūq; vi
deantur seriosa et solida: igneꝫ voluptatis ac
cēdunt. ¶ Tertio leonis cautela est: q cauda
sua vestigia sua tegit. et hoc est mulierum pro-
prium crimina sua excusationibus suis ⁊ mē-
dacijs operire. Et ideo signanter dicitur Ec-
clesiastici. xliiij. In medio mulieꝝ nolite cōmo

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-277/0392
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG